

[Undervisningsministeren.]

og der er ikke fremkommet noget, som jeg kan se det skulde volde særlige Vanskeligheder at blive enig om.

Man har fremført dette, om Højskolerne skulde være smaa Skoler eller store Skoler eller mellemstore Skoler eller noget andet. For en fri Skoleform som Højskolen kan man vist ikke fastlægge, at den særlig skal være af den ene eller den anden Størrelse. Den vil i høj Grad blive forskellig i Størrelsen, fordi Eleverne i særlig Grad vil søge nogle Skoler, medens de ikke vil søge andre, og det tror jeg ikke man kan give bestemte Regler for, og heller ikke sige, hvad der er det bedste. Små Skoler har deres store Fordele, men naar Skoler bliver store, er det jo ikke tilfældigt. De små Skoler har jo ogsaa Mulighed for at blive store, hvis de har de samme Betingelser for at vinde Eleverne, som de store Skoler har. Jeg siger slet ikke, at de ikke har deres Værdi og kan have megen Indflydelse, men de store Skoler er ikke blevet til, fordi man netop vilde have store Skoler, men fordi der var nogle Mennesker paa disse Skoler, som kunde vinde Eleverne i stort Tal fra hele Landet, og det skal vi nu heller ikke underkende Værdien af.

Jeg tror derfor, man skal lade dette udvikle sig, som det har gjort hidtil. Jeg skal erkende, at ved den Ændring af Grundtilskuddet, der er sket i Forslaget her i Forhold til Ungdomsudvalgets Forslag, er de små Skoler blevet ringere stillet, end de var efter Ungdomsudvalgets Forslag. Selv om 500 Kr. ikke kan siges at være noget meget stort Beløb, betyder det naturligvis noget for en lille Skole. Men det er af de Ting, som vi kan se paa og tale om i Udvalget. Jeg ønsker ingenlunde at lægge Hindringer i Vejen for, at de små Skoler, som udfører et godt Skolearbejde, skulde kunne fortsætte, og hvis der i Bestemmelserne her er Punkter, hvor vi, uden at det koster alt for mange Penge, kan yde de mindre Skoler en Støtte, skal jeg gerne være med til det.

Der har ogsaa været fremført en anden Ting fra omtrent alle Ordførere, Spørgsmaalet om den Bestemmelse, at man ved Godkendelse af en Skole ogsaa skal tage Hensyn til dens Beliggenhed; det har man anset for meget betænkeligt. Jeg skal sige

de ærede Medlemmer, at de skal ikke faa mange Vanskeligheder med mig ved at faa denne Bestemmelse ændret. Jeg anser den for at være forholdsvis betydningsløs, og hvis man mener, den kan gøre Skade, kan vi for min Skyld godt lade den forsvinde.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen nævnte Spørgsmaalet om Lærere, der virkede ved Skoler, som ikke havde de almindelige 8 Maaneder, om disse Læreres Virksomhed kunde anses for at falde ind under Bestemmelserne, der gav Beføjelse til Alderstillæg og Anciennitet, hvis man flyttede andre Steder hen. Disse 8 Maaneder var egentlig taget som Udtryk for den faste Ansættelse, idet vi mente at skulle tilstræbe at gøre det muligt for Skolerne at faa, et fast og stabilt Lærerpersonele. Men jeg forstaar godt, at Skoler, der ikke har de reglementerede 8 Maaneders Kursus, men har andet Skolearbejde, hvor de har Brug for Lærerkrafter i samme Tidsrum som andre Skoler, kan nære Betænkelighed, hvis deres Lærere ikke skulde kunne opnaa de samme Fordele som Lærere, der er ansat ved Skoler med de normale 5 og 3 Maaneders Kursus. Det maa vi ogsaa tale om i Udvalget og se, om vi kan finde en tilfredsstillende Løsning.

Man har ogsaa nævnt Spørgsmaalet om Elevunderstøttelserne. Dette er jo egentlig taget ud af Højskoleloven, og det tror jeg er rigtigt. Efter den gældende Højskolelov har vi kun et vist Beløb til Raadighed til Elevunderstøttelse hvert Aar, et Beløb, der stod i Forhold til Elevantallet paa Højskolerne i det foregaaende Aar og med et i Loven fastsat Maksimum paa 720 000 Kr. Det har vist sig, at disse Beløb var for små. Vi har igennem de sidste Aar hvert Aar faaet Finanslovhjemmel til en Forhøjelse af det Maksimum, Loven foreskrev, saa vi sidste Aar var oppe paa 1 100 000 Kr. Men dette viser netop, hvor vanskeligt det er i en Lov at fastlægge for Fremtiden aldeles bestemte Beløb. Vi havde tænkt os i Ungdomsudvalget, at det Beløb, der nu var til Raadighed, skulde forøges, og det kan vel ogsaa blive nødvendigt under de nuværende Forhold, men jeg ved dog ikke, om Rigsdagen vilde være tilbøjelig til i en Lov at fastlægge for Fremtiden meget store Beløb ud over dem, som vi nu anvender aarligt, og med den Usikkerhed, der er over for den fremtidige Økonomi, vilde